

כנשפי פורים מוצלהים

רוקרים לצילוי תקליטי

אופיר

בית הרושת לביסקוים שכ' התקוה רח' ג'א מס' 6 ע"י קולנוע התקוה

ביסקוויטים ותופנים

מכל המינים איכות מעולה מחירים נוחים

דרשו אך ורק תוצרת אופיר

התחפש למרדכי התחפש להמן עעים מבריקות זהו הזמן

מבריק

תעשייה כימית ישראלית רח' ינובסקי 13 ת"א טל. 4035

נתקבזו תקליטים חדשים משאילים סטפונים ותקליטים לנשפים ומסיבות

גינצבורג

רחוב ברנר 2, תל אביב

צינקורפיה

ר' רינדזונסקי

רח' הקישון 6 תל אביב

גרופות

הן - הוות - צבונות

(המשך מעמוד 9)

ישראל הייק את השטר, יהודה מיכלסון, המעיד במשפט החשודים ברצח שומר-הלילה דיפוא, פינקלשטיין, להוציא מסיו גילוי מפתיע. השטר מיכלסון הודה שהוא זייף את טביעות האצבעות בדין-חשבון שמסר למטה הארצי של משטרת-ישראל, כדי לאפשר את חיובם בדין של בוריס קירקיסאדזה ואילמך בני-עקב, החשודים ברצח.

מיכלסון נימק את הזיוף בטענה שמראה השומר הנרצח זיעזע אותו קשות, עורר בו תשוקה עזה לגרום להעישת החשודים: "מסרתי טביעות אצבעות לממונה על הזיהוי, בטענה שאם הטביעות האלה הורדתי מן האקדחים. טענתי שהטביעות הן של הנאשמים מספר 1 ומספר 2.

הפניגור לא האמין. מיכלסון הודה כי בהיותו דבר הזיוף לקצינים הגבוהים של משטרת-ישראל, הועמד הוא לפני בית דין משמעתי של המשטרה, הורד מדרגתו כמל לדרגת שוטר פשוט; אולם הוא נשאר לשרת במחלקת טביעות-האצבעות כמזמחה. כאשר החל ערר-דין הייק ללמד סניגוריה על שני הנאשמים ברצח, נראה לו סיפורו של עדה-מדינה, צמק, חלק מדי מכדי להיות אמיתי. אבל העדות בצירוף עם טביעות-האצבעות - ההוכחות הטובות ביותר אשר יכולה התיבעה להגיש לבית המשפט - כמעט והפכה את כל הפרשה לאבודה.

בתחילה לא הטיל הייק כל ספק באמיתותן של טביעות-האצבעות. אפילו כאשר נודע לו על דבר הזיוף (כתוצאה מחקירה פרטית מדוקדקת) סירב הוא להאמין שהחוק הישראלי מסוגל להשתמש באמצעים פסולים, כדי להאריך את זרועו. הוא לא האמין בכך, עד אשר נשבר מיכלסון בחקירה וסיפר את פרשת הזיוף כמו פיו.

הייק המשיך לחקור את השטר, שאל אותו אם הוא זייף את טביעות-האצבעות בפקודת הממונים עליו. מיכלסון הכחיש זאת בכל חוקף, ועורר-דין הרפה ממנו. כאשר הצדיע מיכלסון לשופטים זעומי-הפנים ועזב את אולם בית-המשפט, פלטו שני הנאשמים ברצח השומר אנהל של הקלה.

משפט

ריסוק איברים

במשך השבועיים האחרונים הצטופף ב' אולם בית-הדין המחוזי, חיפה, המוני-אדם, אשר כמותו לא נראה מאז משפטו המפורסם של חיים שמחון.

על הוכן העדים עבר מצעד של 40 עדים, בתוכם אנשי-משטרה רבים, בראשותו של ראש הלשכה הפלילית בחיפה, זבולון בוים. לפני הדוכן, על הרצפה, נערמו חפצים שונים: שטיח רחב-מידות, מיטת-ברזל, קופסת פח ובתוכה גולגולת אדם מצהיבה.

כל התכונה הזאת נערכה במטרה לברר את הקשר בין שני הארמנים, ואהה מרדכי סיאן ובדרוס קשיאן, שישבו בתא הנאשם כים תחת משמר מזויין, לבין הטרנדזיה שהתחוללה בליל ה-22 למרץ 1952, בבית הישן מספר 97, ברחוב יפו, חיפה תחתית. הפרשה החלה כאשר הודיע אחד מדירי הבית למשטרה על העלמה של שכנתו, הי כובסת היתנית המזדקנת, מריה קרויקה. הי משטרה פתחה בחקירות, חשדה למן הרגע הראשון בדיר-המשונה של מריה, הסנדלר ואהה מרדכי-סיאן.

בשעת החקירה הדה ואהה היתחסים בינו לבין מריה קרויקה היו מתוחמים, טען: "היא רצתה שאשא אותה לאשה; אולם סירבתי, מפני שהיא היתה יכולה להיות אמא שלי." כך סיפר ואהה שבלי ליל ה-22 למרץ 1952 התקוטט עם מריה "כרגיל" - ולמחרת ב' בוקר יצאה מן הבית לבלי שוב.

את מציאותה של חליפה מגואלת בדם בחזרו הסביר ואהה, באמרו שהיא שייכת לחברו בודרוס קשיאן, תושב עכו, שהסי-הבן בתיגרה בבית-מרוח, החליף את בגדיו המוכתמים בדם בדירתו.

מזוודה מצהיבה. אל עובדות אלה צורפה עדותו של דיר בית סמוך, שטען כי בליל ה-22 למרץ, שמע צעקות בוקעות מדירת ואהה, ראה בחדר המואר גוף שרוע על מיטה, אדם אחד חובט בו ואדם שני ניצב לידו. אולם כל זה לא היה מספיק כדי להביא את ואהה לדין כנאשם ברצח.

תיק-החקירה נשאר פתוח, החל מתכסה אבק, חיקה לגואל, הגואל הופיע בדמותו של ראש הצופים הערביים בחיפה, שטייל עם תניכיו במורדות הכרמל, מצא בפתח

"בשר כבש עטוף בסמרטוט צהבהב." המשיך טרה פתחה בחקירה, גילתה שהמזוודה הכי-לה חלק אמצעי של ג.א. אשה, עשתה חישוב פשוט, הגיעה למסקנה שהחלק הגוף שייך למריה קרויקה הנעדרת.

ראש כבוד מ"ם. התיק נוער מן הי-אבק, חאהה ובדרוס נעצרו כחשודים ברצח. בודרוס, נמוך-הקומה וקמט-הפנים, פתח את פיו כמעט מיד, סיפר שראה את ואהה מכה את מריה בפטיש ומגנח אותה לנתחים בעזרת סכין-הסנדלרים שלו. מאוחר יותר הולך בודרוס את השוטרים אל בור-המים של חצר ביתו בעכו, עזר להם לגלות את שאר אבריה של מריה, כולל ראש, שהרקיבו וזיטמקו לשלש אורכם.

שונה לגמרי היה סיפורו של ואהה. הוא כיפר שבלי ליל ה-22 למרץ נסרד מבודרוס, הלך לשנות בבית-מרוח. כאשר חזר לחדרו מצא את בודרוס ניצב ליד מריה המוטלת בשלולית דם. בודרוס הרגיע אותו, אמר: "אל דאגה. נקמתי את נקמתך. אסדר לך."

נאשם מלכיאל גרינוולד • (שוטרים!) - אמר תל

בפני שופטי בית-הדין המחוזי, בראשות השופט יעקב אזולאי, עמדה בעייה חמור-רה: כיצד לקבוע אם אמנם בוצע הרצח על ידי שני הנאשמים? ואם בוצע על ידי אחד מהם, מיהו?

לבסוף הגיע בית הדין למסקנה כי ואהה היה המניע לרצח, וכי בודרוס (שהגו טבח לפי מקצועו ובקי בניתוח איברים), לקח חלק פעיל בהריגת הכובסת. לאר מסקנה זאת השתמש השופט אזולאי, זו הפעם הי-ראשונה, בתיקון החוק הפלילי המבטל את עונש-המוות, חרף את דין הנאשמים למאסר-עולם.

בודרוס היה נרגש: "בחיי שלא עשיתי כלום!" קרא בבכי מר. ואהה החסון ואפור המראה שישב במשך כל זמן המשפט כי דג קפוא, היה שקט גם עתה.

משנסגרו האזיקים על ידיהם ורגליהם, הובלו השניים למקום בו יפלו, אולי, לעי-סוק במקצועותיהם: האחד, בהתקנת סוליות עור לנעליים ישנות, והשני בביתור בשר במטבח. אבל הפעם יבואו העור והבשר רק מגופם של הולכי-על-ארבע.

גרינוולד עשה את שלו

בשבוע שעבר, התכונן הקטיגור גבה הי-מצח, הלבוש שחורים, אמנן תל, לשלוח שוטרים לאסור את מלכיאל גרינוולד, אשר אחר להופיע למשפט, בו נאשם בהוצאת דיבה על דיר ישראל קסטנר (העולם הזה 845 ואילך).

לנכחותו של גרינוולד בבית-המשפט לא היתה כל סיבה נראית לעין: הוא נשכח לגמרי. אותו יום לא ישבו על ספסל-הנאשמים לא הוא ולא קסטנר, אלא הסוכנות היהודית והנהלת ההסתדרות הציונית. אותה שעה כבר חרגה הפרשה מן הגבולות המצומצמים של סכסוך קסטנר-גרינוולד, הפכה למשפט של תקופת-שלמה.

"במד' נספח מסחרי קיסר" מלכותי אוסט"

לאחר שנסתיימה חקירת שתי-עורב של קסטנר על ידי הסניגור, שמואל תמיר (העולם הזה 855), חקר אותו תל חקירה חוזרת בי-משך יומיים רצופים, נתן לו הזדמנות ל-הבהיר כמה וכמה נקודות של הפרשה. קסי-טנר היה עדיין חלש אחרי הסערה; אבל הוא הצליח לישר כמה הדורים משפטיים, ירד מעל דוכן העדים בצעדים מלאים בטחון, ממש כמו בימים הראשונים של המשפט.

עובדה שנשכחה. העד החדש, אשר חשיבותו הוכרה על ידי תל ימים רבים למפרע, היה פרופסור בנימין אקצין, ראש הפקולטה למשפטים של האוניברסיטה הי-עברית והמזכיר לשעבר של המחלקה הפולי-טית של המפלגה הרבציוניסטית. הוא הוזמן על ידי תל ל-כפרופסור, אלא כחבר הנועדה לפליטי מלחמה ומומחה להצלת יהודים.

בחקירה הישירה שנמשכה יום שלם, התי-אמן תל לאלץ את עד הלוות שהמשי-אומן של קסטנר עם הנאצים היה פוזדק בהחלט. אולם הוא שכח עובדה רבת השי-בות: אקצין, שהגו כיום חבר המפלגה הי-פרוגרסיבית, היה פעיל בוועד העברי לשיח-רוד האומה, בהנהגת הרבציוניסטים הלל מוק ושמואל מרלין, עוד בטרם הצטרף אל הנועדה לפליטי מלחמה.

עובדה זאת נתנה בידי שמואל תמיר קלף חזק, כאשר החל הוא לחקור את פרופסור אקצין, עוב את קסטנר לנפשו, השתדל להפי-לות את הפרשה כולה לרמה היסטורית, להור-כיה שלפעולתו של קסטנר במסגרת הסוכי-נות היהודית אין חשיבות. מאחר שהסוכנות עצמה אשמה לא פחות ממנו בהשקת הי-טראגדיה של יהדות-אירופה.

הסוכנות חששה. תמיר טען שהי-סוכנות היהודית יכלה לשלוט בארץ-ישראל רק באחריה שקטה. על כן חששה היא לפרסם את העובדות האמיתיות על השמדת יהודי-אירופה, להסתגר בצרות עם שלטונות הי-מנדט. ראשי הסוכנות היהודית ידעו היטב שגילויים מסוג זה יגבירו את פעילות אציל ולח"י, חששו שהבריטים יטילו עליהם את מלוא האחריות למעשי-הטרור.

גם בת-לארץ לא רצו מעצמות-המערב להניח לאורחיהן לגרור אותן לתוך מערב-לת הבעייה היהודית. ואף על פי כן, הכריזו תמיר, רק גילוי העובדות האמיתיות במלואן היה מסוגל לעורר את דעת-הקהל ברחבי העולם. הסוכנות היהודית והגוינט לא רצו לסכן את יחסיהם הטובים עם הי-ממשלות השונות, השתמשו במנגנון התעי-מולה שלהם רק כדי להכריז על מגלי-הטראגדיה כעל נובלים ושואפי-שלטון.

תל מחה נמרצות נגד מעברו של תמיר מתפקידו של סניגור לגרור אותן לתוך מערב-גור של הסוכנות היהודית; אולם תמיר הכריז שחקירתו באה לאשר את דברי גריני-ולד, שטען כי קסטנר הכשיר את הקרקע להשמדת-היהודים. והשופט, בנימין הלוי הירשה לו להמשיך בחקירה.

בסופו של דבר הודה אקצין שהסוכנות היהודית והגוינט לא פירסמו בתקופת-המלחמה דבר וחצי דבר על השמדת יהודי-אירופה, אחר ירד מעל דוכן-העדים בצעדים שלווים של סרופסור העוזב את אולם הי-הרצאת.

היה שם אדם אחד שלא התנגד כלל ל-חקירה של תמיר. היה זה קסטנר עצמו, שי-ישב בין הנאשפים, נראה כאחד הסקרנים המרובים שמילאו את אולם בית-המשפט עד אפס מקום. תפקידו נסתיים, לעת עתה.

הארץ

הוועדה המרכזית הפניית פועלים מן העיר אל הכפר (ומינס). יוחנן הורביץ, הרצל-יה. רצוי מומחים לשימור בשר-אדם. סופרנו לענייני העבים (הבוקר). אמנון ברונברג, קרית-שאול. והמומחה לבעיות הפוליטיות של הגשם והרוח. בחור חירת עשירה מעוניינת ל-הכיר בחור (מודעה בידעות אחי רונות). מרדכי דן, צה"ל נא לפנות לת.ד. 69 עבור "אנדרו" גיננס.